І чужому научайтесь,
Й свого не цурайтесь...
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Адреса Редакції і Адміністрації:
„Svoboda", 81-83 Grand St.,
Jersey City, N. J.
Тел: HEnderson 4-0237
УНС: HEnderson 5-8740

РІК LXIV. Ч. 86. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ВІВТОРОК, 7-го ТРАВНЯ 1957 П'ЯТЬ ЦЕНТІВ — FIVE CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, MAY 7, 1957 No. 86. VOL. LXIV.

ГРИГОРІЙ ГЕРМАН ГОЛОВНИЙ СЕКРЕТАР УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ ТА ВИЗНАЧНИЙ ГРОМАДЯНИН, ПОМЕР НАГЛО НА ВИЛИВ КРОВИ ДО МОЗКУ

†

Минулої неділі, 5-го травня о год. 5-ій по полудні, помер нагло на вилив крови у своєму домі в Мейвуд, Ню Джерзі, головний секретар Українського Народного Союзу та видатний американсько - український громадянин, сл. п. Григорій Герман, проживши 62 роки. Смерть наступила несподівано, без попередньої недуги. Минулого тижня Покійний нормально працював при своєму столі у Головній Канцелярії УНСоюзу і ніколи не згадував про будь-які недомагання. Кінець тижня провів спокійно в своєму домі і щойно в неділю, 5-го травня, о год. 4-ій дістав вилив крови. Викликане поготівля забрало його до лікарні, до якої вже живцем не доїхав, померши вдорозі.

Покійний вже сьогодні Григорій Герман народився 11-го серпня 1895-го року в Мостах Великих, Жовківського повіту в Західній Україні. До Америки приїхав семилітнім хлопцем зі своїми батьками Петром та Матроною із Синютів. Бувши ще хлопцем, працював помічником в крамниці відомого піонера УНСоюзу П. Кирчова, а опісля, при частинній допомозі УНСоюзу, до якого він вступив в жовтні 1911-го року, почав свої студії в Лафаєт каледжі та Колумбійському університеті, здобувши диплом і звання учителя. Під час першої світової війни Покійний був покликаний до американської армії, служив на европейському терені та дослужився ранги капітана. Після війни продовжував і закінчив свої студії та став учителем середньої школи. Учителював до 1950-го року, коли був обраний на головного секретаря УНСоюзу та перейшов на працю в Головній Канцелярії УНС. Свою кар'єру в УНСоюзі Покійний почав вже раніше, бо вже на 19-ій конвенції УНС, яка відбулася в 1937-му році в Вашингтоні, він був обраний на заступника головного предсідника УНС та опісля перевибраний на цей пост на 20-ій конвенції, що відбулась у Гарисбургу в травні 1941-го року, та на дальших конвенціях аж до 1950-го року, коли, як згадано, був обраний на головного секретаря. На черговій конвенції в 1954-му році він був знову однодушно та через акламацію перевибраний на цей пост.

В УНСоюзі Покійний зокрема інтересувався справами молоді та американсько-української ґенерації, до якої і сам себе зараховував. Коли конвенція у Вашингтоні в 1937-му році схвалила окремі рекомендації відносно організації молоді, зокрема в спортових клюбах УНСоюзу, Покійний став керівником тієї акції. Покійний брав активну участь також в загально - громадському житті і коли в 1930-их роках зорганізовано тут Організацію Державного Відродження України (ОДВУ), він став першим її головою та виконував ці обов'язки від 1931 до 1936 р. Був активний, в ряді інших організацій, зокрема в часі до другої світової війни та під час війни, та належав до тих піонерів, що будували і розбудовували Американську Україну. Осиротив дружину Анну, дочку відомого покійного вже сьогодні громадянина Юрчака, сина Григорія мол., та дві дочки: Анну - Марію і Катерину, усі із закінченими студіями та набутою професією. Передчасна смерть сл. п. Григорія Германа це велика втрата для УНСоюзу і всієї Української Спільноти. Вічна Йому Пам'ять!

ДЕМОКРАТИ ПРОТИ УГОДОВСТВА В ЗАКОРДОННІЙ ПОЛІТИЦІ

НА ЗБОРАХ КРАЙОВОГО ДЕМОКРАТИЧНОГО КОМІТЕТУ ГОСТРО КРИТИКУЮТЬ І ВНУТРІШНЮ ПОЛІТИКУ УРЯДУ

Вашингтон. — Провідні демократичні політики, зібрані на триденних нарадах Крайового Демократичного Комітету (від 2-го до 4-го квітня), — гостро критикували закордонну політику уряду президента Айзенгавера, закидаючи йому і державному секретареві Дж Фостерові Доллесові „угодовство", яке послабило зв'язки цієї країни з її союзниками в Европі. 24 члени Дорадчої Ради при Крайовім Демократичнім Комітеті, до якої належать колишній президент Геррі С. Труман і колишній кандидат на президента Адлей Е. Стівенсон, видали окрему заяву, в якій гостро критикують політику уряду. В цій заяві демократичні провідники домагаються також зменшення прибуткових податків для тих осіб, які найменше заробляють, та для дрібних підприємців. В окремому пункті цієї заяви гостро критикується уряд за його становище до справи Суезької Кризи, яке відчужило від ЗДА їх вірних союзників — Англію і Францію. На цих зборах гостро критикували і економічну політику уряду Айзенгавера, виступаючи проти зависокого бюджету та проти збільшення відсотків від позичок, що утруднює кредит для розвитку економіки. Проти Айзенгавера промовляли представники всіх демократичних груп. Колишній през. Геррі С. Труман твердив, що „політика збільшених відсотків від позичок зможе спричинити нову депресію, бо вона є новою офензивою приватної захланности." Спікер Палати Репрезентантів — Сем Рейбирн обіцяв зменшення бюджету на 3 до 5 більйонів долярів, а після цього можливе буде і зменшення податків. Губернатор Мишиґен Дж. Меннен Вільямс казав, що „країна не може бути наполовину модерна, а на половину республіканська." „Модерний республіканізм", казав Вільямс, це „динамічне не роблення нічого". Спікер Рейбирн назвав „модерний республіканізм" Айзенгавера „модерними антиками". Ці промови виголошено до 1,500 учасників прийняття, які вірять, що переможуть в виборах 1958 року, а в 1960-му році введуть до Білого Дому свого Президента. Демократичний Крайовий Комітет більшістю 65 до 26 голосів підтримав авторитет дорадчого політичного комітету, який має право керувати партійною політикою між крайовими конвенціями.

АНГЛІЙСЬКИЙ ПРЕМ'ЄР ВІДВІДУЄ НІМЕЧЧИНУ

АДЕНАУЕР ЛЯКАЄТЬСЯ „ВІДВОРОТУ АНГЛІЇ З ЕВРОПИ". — МОСКВА ЗНОВУ ПОГРОЖУЄ

Бонн. — На вівторок 7 травня заповіджено приїзд до столиці Німеччини Бонну англійського прем'єра Геролда Мекміллена. Значення цих відвідин подвійне — коментують німецькі і закордонні часописи: це вперше прем'єр Англії приїздить з офіційними відвідинами до країни, яка ще ледве 12 років тому була воєнним ворогом і беззастережно піддалась переможним альянтам, — а спеціяльна й безпосередня ціль цих відвідин — заспокоїти державний провід Німецької Федеративної Республіки, що новий оборонний плян Англії не має на увазі відвороту Англії від европейського континенту. Хоч в офіційному комунікаті про висліди дводенної конференції 15-х міністрів закордонних справ держав НАТО (що його зміст поданий окремо на цій сторінці) не згадується нічого про будь-які розбіжності думок у справі проголошення Англією Білої Книги про нову оборонну остратегію, що її прийняв англійський уряд проте — за додатковим твердженням закордонних журналістів в Бонні — західньо-німецький, голляндський, норвезький і деякі інші міністри висловились на Раді НАТО надзвичайно критично про цю Білу Книгу. Зокрема канцлер Аденауер мав висловити перед державним секретарем, з яким конферував перед конференцією Ради НАТО і безпосередньо після неї, перед від'їздом Доллеса з Німеччини до Франції, — острах, що новий англійський оборонний плян започатковує ступневий „відворот Англії з Европи". Англія заповіла, що відкликує тепер 30.000 війська із 80.000, що їх мала досі на европейському континенті. Англійський прем'єр будьмо має вияснити, що такий острах безпідставний, та що залишених 50.000 англійського війська матимуть ще більшу вогневу силу, бо дістають атомову зброю. Тим часом канцлер Аденауер зовсім не є вдоволений такою зміною, з уваги на совєтський натиск та на внутрішньо-німецьку опозицію. Саме під час останньої розмови канцлера Аденауера з державним секретарем Доллесом прибув до канцлерської канцелярії посланець від совєтського амбасадора Смірнова з різкою нотою, в якій той большевик просто домагається, щоб Аденауер запевнив, що ані західньо-німецька армія не матиме атомової зброї, ані на німецькій території не матимуть такої зброї чужі війська. Хоч тактика СССР безсоромна, бо змагає — як це підкреслив комунікат Ради НАТО — до запевнення тільки собі, Совєтському Союзові, монополії атомової зброї, з забороною її для всіх інших, проте большевицький крик має успіх в масах, які не визнаються в цій грі та дають послух соціялістичній аґітації проти уряду Аденауера. Саме ці проблеми — твердить преса — мають бути обговорювані з англійським прем'єром в столиці Західньої Німеччини.

Твайнінґ твердить, що бомбардувальники — це найкраща зброя

Вашингтон. — Шеф штабу летунства генерал Натан Ф. Твайнінґ, вже найменований на голову Об'єднаних Шефів Штабу, заявив в інтерв'ю з Пентаґону, що далекопростірні бомбардувальники, а не керовані ракети, — залишаться ще на кілька років найкращою обороною миру. Генерал Твайнінґ сказав, що ЗДА мусітимуть вживати атомової зброї також і в „малих війнах", бо це буде найкращою запорукою, що ворог не відважиться спровокувати яку-будь війну ,коли знатиме, що проти нього використана буде атомова зброя. На думку генерала Твайнінґа не можна покладати великих надій на керовані стрільна, бо цей рід зброї ще не є добре випробуваний, і немає більшої скількости випродукованих керованих ракет. Це можна буде осягнути аж через кілька років.

В Колумбії посилюється спротив проти диктатури ген. Рохаса

Боґота. — У звязку з усе більшою опозицією проти повновного вибору теперішнього президента Колумбії ген. Густава Рохаса Пінілла на дальшу 4-річну каденцію, що його намагається провести проурядова партія в Колумбії, провідники опозиційних партій заплянували загальнокрайовий страйк, до якого прилучилися теж і студенти. Підтримують опозицію проти Рохаса теж і церковні католицькі кола в Колумбії. До посилення напруження в країні причинилися теж і демонстрації студентів, що відбулися в неділю 5 травня після богослужень у церквах, і що в них інтервеніювала поліція, розганяючи демонстрантів з допомогою слізного ґазу і води, вбиваючи трьох студентів. У відповідь на ці демонстрації уряд ген. Рохаса покликав до столиці з'єднання армії, військового летунства і фльоти, які зайняли всі важливіші площі і стали на охорону урядових будинків. Проголошений у вечорі стан облоги відкликано і уряд запевняє у своїх комунікатах, що він опанував ситуацію в цілій країні.

Адольф Шерф став президентом Австрії

Відень. — В неділю 5 травня ц. р. у загальних виборах в Австрії вибрано президентом Австрійської Республіки д-ра Адальфа Шерфа, теперішнього віце - канцлера. Він дістав 2,259,975 голосів проти 2,160,551, які впали на його противника, безпартійного славного віденського хірурга, 75-літнього проф. Вольфґанґа Денка. 67-літній Адольф Шерф є головою соціял-демократичної партії, за професією — адвокат, старий активний політик. Обидва попередні президенти Австрії були також соціялісти — д-р Карль Реннер і ген. Теодор Кернер, — дармацо найбільшою партією в Австрії є католицько - консервативна Народна партія, з якої були теж всі післявоєнні австрійські канцлери. В попередніх виборах обидві ці керівні партії узгіднювали кандидата на президента, — цим разом Народна партія хотіла позбавити соціялістів тієї престижевої позиції й висунула кандидатуру д-ра Денка, яку активно підтримала. Соціялісти пішли до виборів з головним гаслом — вибрати такого президента, який має політичний досвід і не був би виключно тільки репрезентаційною фіґурою — і під цим гаслом виграли.

ЗАХІД БОРОТИМЕТЬСЯ ПРОТИ АҐРЕСІЇ ВСІМИ РОДАМИ ЗБРОЇ

Бонн. — 15 держав-членів Організації Північно - Атлянтійського Пакту (НАТО), проголосили наприкінці своїх дводенних нарад у Бонні в суботу 3-го ц. м. спільний комунікат із 9-ох точок, ствердивши на самому початку комунікату, що „небезпека аґресії виразно існує далі і тому країни Атлянтійського союзу мусять залишитись об'єднані для цілей своєї оборони". НАТО ствердило знову свій оборонний характер та наятаврувало всі совєтські спроби застрашити членів НАТО. 15 міністрів закордонних справ одностайно прийшли до переконання, що єдиною ціллю протиатомової кампанії Совєтів є відстрашити західні держави від атомової зброї для того, щоб самому зберегти монополію тієї зброї і таким чином здобути собі перемогу над Заходом. Тому — сказано у третій точці комунікату — наймодерніша зброя в руках західних альянтів має за ціль відстрашити Совєти від атаки. Якщо ж Москва всетаки зважилась би на аґресію, то західні держави, зорганізовані в НАТО, будуть боронитися всіми засобами, якими вони розпоряджають, всіми наймодернішими родами зброї. „Все, чого треба Совєтському Союзові (оприлюднено буквально), це те, щоб він погодився на договір про загальне роззброєння, настановивши успішні засоби контролі й інспекції в межах пропозицій, зроблених при численних нагодах західніми державами, які залишаються основною базою їх політики". Військові чинники НАТО мають вирішити проблеми збалянсування так званих конвенціональних і ядрових родів зброї для успішної оборони на суші, морі й у повітрі. „Недавні події на Мадярщині доказали, що воля не має ніякого значення в очах Москви і що вона готова вжити сили для здавлення закордонни хаспірацій народів". Це наставлення Совєтів внеможливлює злагіднення взаємин між Сходом і Заходом. В шостій точці потверджено необхідність з'єдинення Німеччини на плятформі вільних виборів та в рямцях загальної системи безпеки у цілій Европі. В наступній точці висловлено переконання, що на Середньому Сході обмежено можливості експанзії комунізму.

Елизабетська громада візьме зорганізовану участь у відкритті пам'ятника Т. Шевченка на Союзівці 16-го червня ц. р.

Елизабет, Н. Дж. — Місцева Українська Громада, яка займає одне з найперших місць в жертвенності на народні цілі, заповіла свою зорганізовану участь у відкритті пам'ятника Тараса Шевченка та зв'язаному з цим відкриттям Шевченківським здвигом на „Союзівці" в неділю, 16-го червня. Справа ця була обговорювана на зборах Об'єднаного Комітету місцевих організацій (голова п. Мирон Пінковський), на яких і вирішено взяти в цих святкуваннях зорганізовану участь, при чому місцева станиця Пласту візьме участь у своїх одностроях, а місцевий Відділ Союзу Українок в національних одягах. Крім приватних автомобілів, з громади вийде на відкриття пам'ятника три винаймлені автобуси з місцевими громадянами. Від імені громади буде зложений біля пам'ятника вінок. Подібну масову і зорганізовану участь в імпрезі відкриття пам'ятника заповіли вже Бостон, Масс., та цілий рад інших громад.

Нікараґва і Гондурас погоджуються встановити перемир'я

Манаґва. — У висліді переговорів представників 5-членної комісії амбасадорів, визначеної Організацією Американських Держав, уряди Нікараґви і Гондурасу — за дотеперішніми непідтвердженими повідомленнями — погодилися підписати договір про перемир'я і припинити свої взаємні мілітарні акції. Президент Нікараґви Люїс Сомоза підписав уже цей договір і сподіваються, що його підпише теж військовий уряд Гондурасу. В договорі зобов'язуються обидві сторони не чинити ніяких кроків ні не започатковувати ніяких мілітарних акцій проти себе. Справу приналежности окупованих Гондурасом прикордонних теренів мала б вирішити Рада Організації Американських Держав у Вашингтоні.

Совєти „реабілітують" кримських татар

Москва. — Появився перший знак, що керівні совєтські чинники змінили свій підхід до кримських татар, які зазнали жорстокої долі безпосередньо після відступу з Криму німецьких військ. Оскаржевши татар в „коляборації" з німцями, сталінська адміністрація повела масове винищування кримських татар. Скасовано автономну Татарську республіку і виселено рештки татарських недобитків до Узбецької республіки в центральній Азії. Від того часу татари наче зникли взагалі з мозаїки народів, підбитих московськими большевиками. Аж раптом в офіційному органі Узбецької республіки „Правда Востока" появилася вістка, що в травні ц. р. почне виходити татарський часопис „Ленін Байраґі" (Ленінський Прапор). На 20-му з'їзді компартії у Москві в лютому 1956 р. Хрущов засудив був масове винищування і переселювання цілих народів за часів Сталіна, і в зв'язку з цим дозволено на поворот до своїх батьківщин чеченцям, інґушам, калмикам і іншим масово переселеним народам. Чи дозволять і татарам поворот на Крим і над Волгу — не відомо. Крим, який в 1944 р. став був звичайною адміністраційною одиницею Рос. СФСР, прилучено до УССР в 1954 р., ніби в доказ „приязни" Москви до України, з нагоди святкувань 300-річчя „возз'єднання" України з Росією у Переяславському договорі.

В АМЕРИЦІ

● **Біолог д-р Ралф В. Жерард** заявив на зборах Крайової Наукової Фундації в Вашинґтоні, що надходить час, коли можна буде перещеплювати людям серце так само, як тепер перещеплюється кості, очі і хрящі. Але буде велика трудність зберігати серце в „серцевих банках".

● **У неділю 5-го травня** найменша плянета соняної системи, Меркурій, проходила між землею і сонцем так, що здавалося, ніби вона проходить понад поверхнею сонця. Таке положення Меркурія буває 13 разів впродовж сторіччя, звичайно в травні або в листопаді. Це явище тривало дві з половиною години.

● **В Оклагомі Сити** пані Джек Варнесс склала всі іспити і здобула звання фахового „пломбера". Вона має тепер право направляти й закладати водопроводи та виконувати іншу подібну працю.

● **Президент Айзенгавер** кінець цього тижня провів на своїй фармі в Ґеттисбурґу, Па., де проведе також дні 11 і 12 травня, коли відвідає його англійський польовий маршал віконт Монтґомері, приятель з другої світової війни. Монтґомері є тепер заступником головного командата військ НАТО в Европі.

● **50 мешканців Шикаґо,** які вірять в „літаючі диски", вибралися двома човнами на озеро Мишиґен, запросивши азбукою Морзе „істот зі стратосфери" на побачення. Вони чекали півтори години, і, добре змерзнувши, вернулися ні з чим.

● **Демократичний сенатор** Линден Б. Джансон нарікав, що члени кабінету Айзенгавера можуть винаймати кожного року за 500 долярів нові моделі „кадиляків", а члени Конґресу мусять за нові моделі платити значно більше. Ці „кадиляки" винаймає корпорація „Дженерал Моторс".

● **З Білого Дому** повідомляють, що два гелікоптери, закуплені для президента Айзенгавера, коштують разом 201,000 долярів. Давніше говорилося про те, що коштують вони тільки 120,000 долярів.

● **Демократичний сенатор** Линдон Б. Джансон сказав, що президент Айзенгавер повинен найменувати свого особистого секретаря Джеймса С. Гаґерті на голову Інформаційної Аґенції ЗДА, яка працює для закордону. Гаґерті добре виконує свою працю в Білому Домі, і тому надається на таке становище.

Амбасадор Тейлор зізнає в Сенаті про „літаючі диски"

Вашингтон. — Новонайменований амбасадор до Швайцарії Генрі Дж. Тейлор зізнавав в Сенатській Комісії Закордонних Справ і заявив, що не треба сміятися, коли хтось говорить про „літаючі диски". Сенатори не мали жадних застережень проти найменування Тейлора на амбасадора до Швайцарії і переслухували його тільки для форми. Сен. Г. Александер Смит питав Тейлора, чи це правда, що він вірить в „літаючі диски". Тейлор відповів, що „90 відсотків вісток про літаючі диски — це смішні брехні ,але 10 відсотків повідомлень — це дійсна правда, яку потверджують фотографії та інші обставини".

УАСТ-Рачестер не мав щастя в Балтиморі

Балтимор. — Минулої неділі, 5-го травня, Українсько-Американське Спортове Товариство Рачестер розіграло першу з двох гор з місцевим спортовим клюбом „Помпеї" у фіналі за чашу аматорів Сходу та у півфіналі за пебемогу аматорів ЗДА. Вислід змагання: 3:2 в користь „Помпеїв". У цій першій з двох гор з „Помпеями" УАСТ Рачестер не був всилі розвинути гри на малому, вузькому грищі і щойно після перерви рачестерці сильно переважали суперників, які, однак, зуміли вдержати переможний вислід. Ворота для УАСТ здобули В. Закалужний та М. Береза. На наступну неділю УАСТ Рачестер гостить у себе „Помпеї" на відплатних змаганнях, у яких українцям треба виграти різницею двох воріт, щоб здобути право на фінал ЗДА. Минулого року до фіналу ЗДА був дійшов „Тризуб" з Филаделфії, який гідно репрезентував українців у цих грах, хоч і без кінцевої перемоги.

В Савді Арабії викрито змову проти короля

Бейрут. — Із столиці Савді Арабії Ріяд наспіли вістки про численні арештування між палестинськими втікачами, але й також між місцевими арабами. Ці арештування почались ще 21 квітня і далі продовжуються. В офіційному комунікаті, який вийшов щойно 3-го травня ц. р., говориться про „змову з ціллю перевести атентати". Особи короля Савда не називається в офіційному комунікаті, але за загальним переконанням закордонних кореспондентів річ іде про змову, яка охоплювала м. ін. і замах на короля Савда. В помешканнях арештованих знайдено велику скількість стрільної зброї, гранат і вибухових матеріялів. За твердженням закордонних обсерваторів, які покликуються на відповідальні савді-арабські джерела інформації, цілою змовою керували єгипетські чинники, особливо єгипетський військовий атташе полк. Алі Хашаба. Офіційні савді-арабські чинники мовчать про зв'язок Єгипту з тією справою, щоб не викликувати нового конфлікту внутрі арабських країн.

У СВІТІ

● **Капітан летунства Пітер Тавнзенд,** приязнь якого з англійською княжною Маргаритою набрала світового розголосу, перебуває тепер у довколасвітній подорожі. Через Гонґ Конґ він заїхав на два тижні до комуністичного Китаю, „просто щоб подивитися". Далі поїде він до Японії, звідкілля задумує летіти до Канади, якщо по дорозі не зупиниться на тихоокеанських островах.

● **Франсуаз Саґан,** 21-річна французька письменниця і спортсменка, яка здобула собі міжнародне признання за свої дві повісті, дещо видужала після катастрофи в автомобільних перегонах, в яких вона брала участь. Письменниця мала зламану ногу, потрощені ребра і поранене обличчя. Після двох тижнів лікування у шпиталі її перевезли додому.

● **В Англії** заснувалась таємна організація за зразком американського Ку Клукс Клану: терористичної організації, яка постала була на Півдні ЗДА після Громадянської війни для поборювання муринів і змагала до захоплення в свої руки адміністраційно - політичної влади. Радна м. Вірмінґгему і голова міського відділу суспільної опіки, Джоен Томінґсон, заявила, що вона передала поліції прізвище й адресу секретаря цієї організації та летючку, поширювану англійським Ку Клукс Кланом. Не подано, яку ціль має ця таємна організація, бо ж в Англії нема муринів.

● **Нікіта Хрущов** хоче, щоб цього літа якнайбільше західніх спортових дружин приїхало до Совєтського Союзу для змагань із совєтськими легкоатлетами. „Я буду оплескувати американську дружину, якщо вона виграє", — заявив він американському журналістові, вважаючи, що таке оплескування було б вершком большевицької „толеранції" та доказом доброї волі до „співіснування".

СВОБОДА SVOBODA
український щоденник UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays and holidays (Saturday and Monday issues combined) by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J., on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918

За кожну зміну адреси платиться 10 центів.

За оголошення редакція не відповідає і не зобов'язується повертати незамовлені матеріяли.

Адреса: "SVOBODA", P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

НАРАДИ В БОННІ

Здається, що не можна вже було яскравіше продемонструвати революції, яка зайшла в міжнародній конфіґурації сил за останніх 12 років, як відкриттям у четвер 2 травня ц. р. триденної конференції Ради Північно-Атлантійського Пакту (НАТО) у тимчасовій столиці Німецької Федеративної Республіки. Дванадцять років тому це була країна без назви, засіяна звалищами домів та потопаюча в руїнах ідей, на яких була здвигнена новітня німецька держава від часів Бісмарка. Тоді Німеччина перестала бути політичним поняттям і — в політичному розумінні — стала виключно предметом судів, екзекуцій і розмонтовування фабрик. І ось 2-го травня 1957 року з'їхались до Бонну, столиці цієї країни 14 міністрів закордонних справ, щоб обговорити справи нової організації військової оборони проти потенціяльної агресії збоку Совєтів, при чому великий голос у нарадах має якраз 15-ий член цього високого збору, міністер закордонних справ Західньої Німеччини, яка стала знову одною з перших господарських потуг і займає одну з головних позицій у військово-політ. системі вільного світу.

Але ця парадоксальна ситуація не зводиться тільки до проблеми Німеччини і зміни відношення до неї збоку її вчорашніх західніх ворогів. Революція у міжнародній конфіґурації, яка пройшла від останньої війни, стосується переходу СССР з позиції союзника на позицію смертельного ворога. Все інше — це тільки наслідки того головного явища. Конечність боронитись проти большевицького ворога продиктувала З'єдиненим Державам, Канаді і спершу 10-ом західньо-европейським державам заснування 18 березня 1949 року Організації Північно-Атлантійського Пакту, в якому вони урочисто заявили, що „збройна атака проти одного чи більше членів цього пакту в Европі і Північній Америці буде признана за атаку проти всіх". Підписано цей договір 4 квітня, а ратифіковано американським Сенатом 21 червня того самого року. 20 вересня 1950 року Рада НАТО, що зібралась тоді в Оттаві, затвердила прийняття до свого гурту також Греції і Туреччини, а Паризький протокол з 23 жовтня 1954 р. відчинив двері й Західній Німеччині.

Коли 2 квітня 1951 року ген. Д. Д. Айзенгавер відкрив у Парижі головну військову кватиру військ НАТО, військова сила цього бльоку була ще дуже імлиста і сумнівна. Айзенгавер з „пустки" почав творити потугу, яка впродовж останніх трьох років стала ґарантом миру і свободи в Европі і подекуди в цілому світі. Головними командантами збройних сил НАТО були за чергою генерали Метью Риджвей і Алфред Ґрунтер, а від несповна одного року ген. Лоріс Норстед. За час їхнього урядування в головній кватирі НАТО — збройні сили цієї організації перейшли різні етапи. Саме тепер вони знаходяться на новому закруті: їх чекає *основна реорганізація*, згідно з реорганізацією всієї сучасної стратегії під впливом розвитку техніки ядрової зброї. Радикальний зворот зробила Англія, проголосивши цілому світові відворот від великої суходільної армії, зокрема від піхоти та великих одиниць морської воєнної фльоти — лінійних кораблів і кружляків — на користь атомових і водневих бомб, керованих ракет і гарматніх атомових стрілен та літаків (отже й літаконосців), які перевозили б атомові бомби. Проголошення переходу від стратеґії „стримування" ворожого суходільного наступу до стратеґії „масової відплати" на випадок ворожої аґресії викликало заколот у міжнародному політичному і військовому світі.

Народні маси в різних країнах світу дізналися про ці справи, які були нібито справами тільки дипломатів і військових фахівців, коли раптом посипався град совєтських нот із погрозами „стерти з лиця землі" цілі країни, членів НАТО. В атмосфері цих погроз, але й сміливих відповідей шантажованих західніх держав, зібралася Рада НАТО. Члени цієї організації ніколи не виявляли такої ідеальної гармонії, як треба би. Ось все ще є гострий греко-турецький спір за Кипр. Проте, свідомість спільної небезпеки від Москви така сильна в усіх членах НАТО, що диктує їм вірність цьому союзницькому бльокові. А тривога, яка постала в Москві з приводу нових стратегічних плянів НАТО, є найкращим доказом вартости і сили цієї організації. Коли ж можна було вже чути голоси в таборі НАТО, мовляв, небезпека війни „поменшилась", отже нічого вкладати стільки зусиль у військову силу організації, то осінні події на Мадярщині протверезили наївних співіснувальників.

І тому НАТО стало червоною плахтою для Совєтів, „ворогом число 1", предметом найзапекліших атак, очорнювань і погроз. І тому НАТО є запорукою безпеки вільного світу, який під адресою цієї організації має тільки одно бажання: щоб вона була якнайсильнішою, якнайсуцільнішою і якнайбільш невгнутою супроти совєтської потвори.

ПЕРШИЙ ТРАВЕНЬ ПІД ЗНАКОМ ПОГРОЗ І ЗБАЙДУЖІННЯ

День першого травня, що його відзначають в комуністичних країнах, як „свято пролетарської солідарности", проходив цього року в Совєтському Союзі під знаком військових парад і погроз, а в сателітних країнах під знаком зневохоти й апатії.

Красною площею в Москві перемаршувало цього дня понад мільйон людей. Водночас із цим відбувся показ „сили і могутности" Совєтського Союзу: дефілювали формації всіх родів зброї, летіли летунські ескадри, їхали танки і гармати. Дефіляду приймали, стоячи перед мавзолеєм Леніна і Сталіна, члени ЦК компартії й уряду під проводом міністра оборони, обвішаного орденами Георгія Жукова. Совєтський генералісимус і водночас партійний головач лаяв західні держави і зокрема ЗДА за їх „аґресивну й імперіялістичну політику", за творення антисовєтських бльоків й особливо ж за атомове зброєння. Водночас із цим Жуков натаврував ЗДА, як спричинників того, що „миролюбний Совєтський Союз" мусить збільшувати збройні сили свої і країн „народної демократії". Свої погрози Жуков підкреслював то ескадрильями модерних бомбардувальників, то показом гармат і танків. Якщо йде про літаки, то цього року не показано ніяких нових типів: усі демонстровані моделі відомі вже закордонним обсерваторам.

Парада у Москві тривала яких чотири години. Учасники йшли рядами на всю ширину площі, по 60 і більше осіб. Несено транспаренти з портретами Маркса і Леніна, декілька з подобизнами Сталіна.

Під знаком погроз і на тлі мілітарних показів відбувалися першотравневі маніфестації і в східній, комуністичній частині Берліну. Не зважаючи на те, що на кожному кроці рясніло від транспарентів з написом „Геть з мілітаризмом", першотравнева комуністична маніфестація проходила в супроводі танків, гармат і численних з'єднань не тільки армії, летунства і фльоти, але й „бойових загонів" комуністичної партії та робітничих організацій. Відбувалася ця мілітарна по суті демонстрація, не зважаючи на те, що існуючі договори, підписані також Совєтами, забороняють такі „покази" на терені Берліну.

Першотравневі маніфестації в столиці Румунії, Букарешті, проходили не тільки на Сталінській площі, але й, як це не дивно, під знаком... Сталіна. Члени проводу румунської компартії й уряду, очолювані першим секретарем компартії Лесм, прем'єром Стойком і президентом Грозою, стояли на тлі пам'ятника Сталіна і приймали дефіляду букарештенців, які з „захопленням" несли транспаренти совєтських вождів Хрущова, Молотова, Булґаніна, Мікояна, Суслова, Ворошилова, першого секретаря компартії України Кириченка й інших совєтських достойників. Ці портрети чергувалися час від часу з портретами Сталіна в жалобних обвідках. Несено теж портрети Мао Тсе-тунга (Китай), Го Чі Мінга (Півн. В'єтнам), Піка й Ульбріхта (Східня Німеччина), Кадара (Мадярщина), Толіятті (Італія), Тореза (Франція). Був тільки один чи два портрети Гомулки і не було цілком портретів Тіта. Букарештенська першотравнева маніфестація відбувалася під гаслом якнайповнішої льояльности до Москви, але румунська армія в ній участи не брала.

Під знаком повної апатії відбувся перший травень у Варшаві. Учасники маніфестації (дехто встановлює їх число на 100.000) йшли похнюплено, і так само апатично приглядалися їм з пішоходів варшав'яни. Не було ні окликів, ні оплесків, ні вітань. Під час маніфестації стався навіть зудар між робітниками і студентами, які несли транспаренти з написами „Геть з цензурою" і „Ми не хочемо бути безробітними абсольвентами університетів". Мусіла інтервеніювати поліція, але, щоб не „заколочувати" урочистости, не ув'язнено нікого, залишаючи мабуть це на пізніше. До маніфестантів промовляв перший секретар польської компартії Владислав Гомулка. Уперше від жовтневих днів у Польщі він назвав совєтську інтервенцію на Мадярщині конечною, щоб „врятувати мадярську націю від контрреволюції", і підкреслював, що совєтську армію покликав на допомогу проти контрреволюції сам робітничо-селянський мадярський уряд. Водночас із цим, не зважаючи на те, що комуністична делеґація добивається саме тепер у Вашинґтоні стомільйонової позички від капіталістичних З'єдинених Держав, Гомулка натаврував капіталізм, як спричинника нужди і безграмотности в країнах Південної Америки.

Так само байдуже й апатично відбувався „перший травень" у Будапешті, на Мадярщині. Не чути було пісень, люди слухали понуро погрози Кадара про докорінне „винищення контрреволюції", і не дослухавши до кінця, виходили з рядів і йшли додому. Західні дипломати, хоч і запрошені, в маніфестації участи не взяли.

Вкінці треба підкреслити, що перший травень у Югославії проходив під знаком дальшого розриву з Москвою. Промовляючи в Беоґраді, Тіто обіцяв, що під час наступного конгресу югославської комуністичної партії будуть зроблені заходи для відходу від застарілих ідей і метод у політиці цієї партії.

НАЦІЯ В РОЗДОРІ

Париж. — Коли говорити про політику Франції після другої світової війни, то її можна означити словами: „Замало і запізно". Перед останньою війною Франція була колоніяльною імперією. Пробудження к о л оніяльних народів в Азії та в Африці поставило перед імперіями (Англія, Франція, Голляндія і ін.) проблему: держати народи в колоніях у послусі силою, чи шукати компромісів і мирного розв'язання наболілих проблем. Англія вибрала це останнє: Індія, Цейльон, Бірма, нарешті Золоте Побережжя — мають незалежність. У Франції давня традиція централізму перешкодила стати на „англійський" шлях. Кожна колонія Франції, що здобула незалежність по війні, мала збройні конфлікти з метрополією: Сирія, Ливан, Індо-Китай, Тунісія, Марокко.

Ось уже 30 місяців іде війна в Альжирі. Ця війна на початку здавалася не тяжкою: що могли зробити розпорошені альжирські партизани проти модерної армії? Але практика показала інше: альжирські партизани мають підтримку не тільки з Єгипту, але також з недавніх колоній Франції — Тунісії й Марокко.

Тунісія і Марокко не є ворогами Франції. Провідники цих країн зовсім не хочуть стати васалами диктатора Нассера, який мріє про всеарабську імперію під своїм проводом. Прем'єр Тунісії, Бурґіба, соціяліст, і йому диктаторські манірі Нассера зовсім не до вподоби. Султан Марокко теж не хоче йти за вказівками Єгипту. Але й марокканці і патріоти Тунісії почувають себе братами альжирців, культурою, мовою і вірою. Війна в Альжирі їх глибоко непокоїть, і вони це часто виявляють у пресі, в промовах у парляментах і на дипломатичній арені.

Альжир має коло мільйона французьких колоністів, що осіли там після окупації цієї країни Францією в 1829 році. Ці колоністи мають права і привілеї супроти місцевого арабського населення, якого є коло 9 мільйонів. Культурно, політично, соціяльно французи в Альжирі стоять на вищому ступні. Як пише французький учений Поццо ді Борґо, французькі колоністи віддавна ставили перешкоди для арабів в освіті: мовляв, не треба їм школи. Тому араби в Альжирі мають 95% неписьменних. Французи в Альжирі і подекуди у Франції кажуть до арабів „ти", вимагаючи, щоб їх звали на „ви". Тільки зовсім недавно ця практика була заборонена урядовим особам в Альжирі окремим декретом. Отже, національний протест в Альжирі має також глибоке соціяльне підґрунтя.

Спроби різних урядів Франції привести Альжир до нормального розвитку на демократичних основах не мали успіху. Насамперед помилились в Парижі, коли уявляли, що альжирці — не нація. Альжир трактовано, як частину Франції, „єдиної неподільної республіки".

Відомо, бувають періоди у відсталих народів, коли вони ще не почувають себе нацією: напр., ті закарпатські українці, що ще й досі в Америці звуть себе „угрорусами", або „поліщуки-тутешні" під Польщею до 1939 року. Але стан несвідомости минає, і нація, що пробудилася, вже нелегко дає опанувати себе чужою силою.

Повстання в Альжирі показали, що в частині альжирців є воля до незалежности чи автономії. Коли б Париж дав тоді для Альжиру програму реальної національної політики, то розвиток цієї країни пішов би іншим, спокійнішим темпом. На жаль, Париж прислухався більше до голосів, що йшли від французьких колоністів в Альжирі, які не хочуть ніякої рівноправности для альжирців. Ця непоступливість привела до партизанських виступів „фелахів". Французька поліція не могла собі дати ради з партизанами. В Альжир послано військо. Репресії з одного боку викликали завзятий спротив з другого. Ужито метод колективної відповідальности з обох сторін.

Проти цього почалися протести у пресі. Особливу кампанію проти колективних репресій підняла преса, що стоїть під впливом Мендеса Франса, провідника одного крила Радикально-Соціялістичної партії. Звичайно, комуністична преса, не згадуючи про масакру на Мадярщині, обороняє „права гуманности" в Альжирі.

Особливість ситуації в тому, що провід в уряді Франції має соціялістична партія під головуванням Ґю Молле. Коли йшла війна в Індо-Китаї, Молле був рішучим противником колоніяльної політики. Ставши головою уряду, він сподівається довести Альжир до замирення („пацифікація") і потім здійснити в тій країні широкі реформи — національно-політичні, соціяльні, економічні.

Якщо „пацифікація" Альжиру вдасться, то плоди перемоги візьмуть собі праві групи, які голосують за Молле тільки тому, що не мають іншого виходу: праві не можуть самі створити парляментський уряд. Але вони цей уряд можуть кожного дня повалити. Отже, є небезпека, що після пацифікації прийдуть у Франції вибори, і створиться права більшість, яка лишить в Альжирі все так, як було дотепер.

Війна в Альжирі принесла Франції нові господарські труднощі: державний бюджет показує великий дефіцит. Щоб його покрити, уряд оголосив внутрішню позику і шукає кредитів закордоном: в Америці та в Західній Німеччині. Наслідки експедиції на Суез ще й досі дошкулюють фінансам Франції: нафту доводиться купувати з Америки по дорожчій ціні, як коштувала арабська нафта. У Франції появляються втікачі з Північної Африки, і їм треба дати засоби для існування. 9000 французів з Африки призначено на поселення на острові Корсиці.

Великі надії покладають французи на пустелю Сагару, де недавно знайдено багаті джерела нафти. Для належної експлоатації цих під-

(Закінчення на сто. 4-ій)

Д-р Ярослав Падох

ЗАКОН ПРО ВІДШКОДУВАННЯ ЖЕРТВАМ НАЦИЗМУ

(2)

Не виправдалися також нові надії на зміну цього закону після 1953 року. Новий союзний закон з 29 червня 1956 року, що частинно змінив закон 1953 року, зберіг дуалізм „політично" і „національно" переслідуваних, і кожному, хто тільки побіжно познайомився з ним, ясно, що цей двоподіл залишено власне на те, щоб не признати чужинцям, у тому числі й українцям, значнішого відшкодування, яким користується німецьке населення. Та все ж він приніс деякі, хоч невеличкі, корисні зміни. Але про це буде мова при точнішому розгляді цілого закону у тому вигляді, в якому він зобов'язує сьогодні.

Основа відшкодування

Відшкодування можуть одержати тільки жертви нацистського переслідування. Хто належить до них, закон вияснює передусім у двох розділах: першому і п'ятому. В першому, в самому ж таки першому параграфі, подано поняття „переслідуваного" в загальному. Є ним особа або установа, яка була переслідувана нацистами з причини політичного спротиву націонал-соціялізмові, або з причини раси, віри (релігії) або світогляду, а далі особа, яка протиставилася активно, з нараженням власного добра, поневірці людської гідности чи людського життя, коли це не було зумовлене воєнними умовами, а навіть така особа, яку помилково зараховано до одної з названих вище груп. Право на відшкодування мають також у засаді (є численні виїмки) вдови і сироти по замордованих нацистами або померлих внаслідок переслідування чи внаслідок пошкодування тіла чи здоров'я. Також мистці та вчені, які заступали напрямки, засуджені націонал-соціялізмом, і були через те переслідувані, мають право на відшкодування. Врешті можуть користати з цього права всі ті, які були переслідувані тільки тому, що стояли близько до осіб, яких переслідували нацисти. Всім цим особам належиться відшкодування у широких рамах. Вони можуть домагатися його за шкоду, понесену на житті, тілі, здоров'ї, свободі, майні і всякій власності, а також мають право на відшкодування за втрати, понесені в своєму професійному і господарському житті та кар'єрі.

Ця широка підстава відшкодування дуже небезпечно звужується в п'ятому розділі, присвяченому „п о ш к о дованим з причини національности". Тут відшкодування належиться виключно за пошкодження тіла і порушення здоров'я нацистами з причини приналежности до даної нації. Та й це відшкодування обмежене рядом інших передумов. Найважливішою передумовою є та, що кандидат на відшкодування мусить мати пошкоджене тіло або порушене здоров'я на постійно, і то так, що внаслідок цього пошкодження його працездатність в часі признання відшкодування зменшена бодай на 25 відсотків, і немає виглядів на помітне поліпшення. Отож, не вистачає, що пошкодований був пошкоджений раніше на 25 відсотків або більше і що такий його стан устійнила німецька урядова установа, як то сталося з багатьма нашими політичними в'язнями. Порушення здоров'я і працездатности мусить існувати також у часі, коли влада вирішуватиме питання відшкодування. Коли зважити, що від часу пошкодження минуло щонайменше 12 років і що за цей час важко пошкодовані здебільшого не залишилися у живих, а легше пошкодовані настільки підлікувалися, що вже можуть заробляти на життя, то можна уявити собі, яке мале число колись навіть важко пошкодованих і визнаних такими німецькою владою здобудуть тепер відшкодування. При цьому слід рахуватися з тим, що влада перевіряє минуле кандидата на відшкодування, а зокрема спосіб, яким заробляв він на життя в останніх роках, і коли ствердить, що заробляв він, як інші, здорові працівники, тоді питання відшкодування та визнання його за пошкодованого бодай на 25 відсотків буде дуже проблематичне. Треба пам'ятати також, що німецькі відшкодувавчі уряди вимагають перевірки сучасного стану здоров'я пошкодованого не приватним лікарем, але німецьким урядовим лікарем або лікарем, що його визначить німецький консулят, якщо пошкодований перебуває поза межами Німеччини.

Дальшою передумовою відшкодування є те, щоб пошкодження сталося „при порушенні людських прав", що і адміністраційна і судова влада може коментувати в різний спосіб. Скупі дотеперішні рішення в таких справах говорять в один голос, про те, що ця передумова, хоч назверх виглядає дуже невинно, коштуватиме багатьом нашим пошкодованим відшкодування, яке їм справедливо належалося б. Адже ж усе те, що хоч би найзагальніше може підійти під поняття воєнних конечностей, викликає в і д ш к о д у в а н н я, бо ж, відомо, війна має свої, нехай і які вони суворі, закони та вимоги.

Щоб ще більше підкреслити суворість і несправедливість такого поставлення справи, слід додати, що претенсія за відшкодування не може бути ані перенесена на інші особи, ані успадкована. Отже, право на відшкодування закінчується зі смертю пошкодованого навіть тоді, коли б він залишив по собі жінку і незабезпечені діти. Порівнюючи цю постанову з постановами для пошкодованих з політичних, релігійних чи світоглядових причин, бачимо, що автори закону навмисне старалися якнайбільше його обмежити, не звертаючи уваги на найпримітивнішу вимогу справедливости.

Також і висота відшкодування при цій категорії пошкодованих є менша, як при інших категоріях. Пошкодовані можуть одержати місячну ренту у висоті від 100 до 200 німецьких марок, залежно від відсотка пошкодження та зменшення працездатности.

ТО МАКИ ЦВІТУТЬ...

То маки цвітуть у степу,
А вітер дихне — облітають.
Про зустріч, словами скупу,
Найближчі подруги не знають.

Про неї ж ти вже забув,
І згадка, що в серці ясніла,
Лиш вітер розлуки дихнув,
Як маки оті, облетіла.

А я пам'ятаю таки
І маки, і трави, і небо,
І трепетний дотик руки,
І тихе, пекуче „не треба..."

І потім зарошену путь,
Де ніжно шумлять осокори,
Як гарно маки цвітуть,
І як осипаються скоро.

ТАМАРА КОЛОМІЄЦЬ

Д-р Володимир Галан, президент ЗУАДК

ЗУАДК В ДІЇ

Звіт з праці Злуч. Українського Американського Допомогового Комітету за час від жовтня 1955 року до кінця 1956 року, виголошений перед Зборами Дирекційної Ради ЗУАДКомітету 23 березня 1957 року у Филаделфії.

(10)

INCOME

FINANCIAL STATEMENT
for the period from October 1, 1955 to December 31, 1956
Philadelphia Office

INCOME	Up to Sept. 30, 1955	From Oct. 1, to Dec. 31, 1955	1956	TOTAL Dec. 31, 1956
Membership Dues	59,044.84	1,340.00	3,336.55	63,721.39
General Contributions	456,992.50	3,034.27	33,278.93	493,305.70
Transportation	395,195.70		423.42	395,619.12
Resettlement	39,627.00			39,627.00
Revolving Fund	56,009.32	3,562.50	30,920.94	90,492.76
Transportation Refunds	72,235.57	2,331.32	16,079.56	90,646.45
Ukrainian Nat. Fund	75,464.53			75,464.45
Transfer Funds	33,152.50			33,152.50
Ocean Transportation	28,882.50	1,001.88	28,300.27	58,196.65
Kindergarten	7,345.46	957.00	3,170.00	11,472.46
American Med. Ass.	2,040.00			2,040.00
American Overseas Aid	31,800.00			31,800.00
U. S. Bonds	2,377.33		1,483.96	3,861.29
U.N. High Commissioner	6,534.00			6,534.00
U. S. Resettlement	2,378.75		7,000.00	9,378.75
Italian Assurances	2,166.50	435.00	226.00	2,827.50
Dr. Myshuha Fund	349.50			349.50
Deduction for Taxes	1,874.52	570.67	622.84	3,068.03
D.P. Commission Loan	100,000.00			100,000.00
866 N. Seventh Street	1,395.21		895.00	2,290.21
Misc. Income	7,361.88		1,153.66	8,515.54
Exchange	1,000.00	205.56		1,205.56
Sub Total	1,383,527.61	13,441.20	126,900.13	1,523,868.94
CARE	153,611.82			153,611.82
U. S. Gov. Surplus	228,900.00		60,000.00	288,900.00
Grand Total	1,766,039.43	13,441.20	186,900.13	1,966,380.76

DISBURSEMENTS

FINANCIAL STATEMENT
for the period from October 1, 1955 to December 31, 1956
Philadelphia Office

DISBURSEMENT — RELIEF	Up to Sept. 30, 1955	From Oct. 1, to Dec. 31, 1955	1956	TOTAL Dec. 31, 1956
AFSC — Geneva	2,000.00			2,000.00
Relief for France	40,106.53	583.00	2,306.90	42,996.43
„ „ Belgium	10,202.56	15.15		10,217.71
„ „ Italy	22,875.00		200.00	23,075.00
Intern. Red Cross-Geneva	10,400.00			10,400.00
Ukrainian Bureau-London	8,100.00			
		25.00		8,125.00
Yugoslavia	231.85			231.85
Spain	200.00			200.00
Sweden	30.00			30.00
Austria	12,951.95		559.50	13,511.45
Germany	324,858.70	8,547.92	17,729.75	351,136.37
Reception Center-N. Y.	6,581.80	64.72	650.70	7,297.22
Cescoslovenska R.	100.00			100.00
Poland	500.00			500.00
866 N. Seventh Street	16,612.56			16,612.56
Packages	9,409.07			9,409.07
CARE	34,642.05		1,000.00	35,642.05
D.P. Comm. Loan Repaid	100,000.00			100,000.00
Orphans	32,075.50			32,075.50
Warehouse	7,520.15			7,520.15
European Traveling	5,858.45			5,858.45
Misc. European Expenses	2,866.49		5.00	2,817.49
European Mission	142,446.48			142,446.48
U. S. Relief	12,826.36	1,224.50	3,488.55	17,539.41
Transportation for D.P.	329,975.05	684.98	8,138.99	338,799.02
Transportation Refund	57,116.08	693.58	3,098.28	60,907.94
Ocean Transportation	3,904.63	4,193.50	15,873.17	23,971.30
Rotation Fund	28,778.57	11.207.04	20,322.71	60,308.32
USEP — Rent	1,665.14	150.00	75.36	1,890.50
Sub. Total	1,224,859.97	27,364.39	73,448.91	1,325,673.27
CARE	27,783.82			27,783.82
U. S. Gov. Surplus	139,000.00		60,000.00	199,000.00
Grand Total	1,391,643.79	27,364.39	133,448.91	1,552,457.09

DISBURSEMENT — EXPENSES	Up to Sept. 1955	From Oct. 1, to Dec. 31, 1955	1956	TOTAL Dec. 31, 1956
SALARIES	173,533.74	5,295.00	19,540.54	198,369.28
American Traveling	32,493.79	401.82	1,138.04	34,033.65
Printing	19,513.71	201.20	2,542.94	22,257.85
Office Expenses	9,770.57	320.34	841.28	10,932.19
Rent	8,866.36			8,866.36
Telephone-Cables	14,004.95	261.25	856.93	15,123.13
Postages	12,686.74	229.15	504.00	13,419.89
Dues	4,113.98	210.00	515.00	4,838.98
Campaign Expenses	9,171.20	1,102.38	1,985.86	12,259.44
Office Furniture	3,712.16		89.00	3,801.16
U. N. Representation	760.16			760.16
Tag Day	4,490.08			4,490.08
News Letter	302.00			302.00
Payroll Taxes	4,952.86	292.94	1,385.95	6,631.75
Convention Expenses	3,685.09	2,408.40		6,093.49
866 N. Seventh Street	9,374.21	156.75	2,123.54	11,654.50
Insurance	351.50	37.80	276.10	665.40
Kindergarten	5,533.00	375.00	5,564.46	11,472.46
Total Expenses	317,316.10	11,292.03	37,363.64	365,971.77
Total Relief	1,391,643.79	27,364.39	133,448.91	1,552,457.09
Grand Total Exp.	1,708,959.89	38,656.42	170,812.55	1,918,428.86

U. S. Bonds	4,500.00
Ukrainian B. & L. Ass.	16,838.81
Balance in Banks	26,613.09
	1,966,380.76

ВСЯ ВЕЛИКОДНЯ ПИСАНКА НА ДОПОМОГОВІ ЦІЛІ ЗУАДКОМІТЕТУ

ПОЖЕРТВИ ВИСИЛАТИ БЕЗПОСЕРЕДНЬО ДО ЗУАДК У ФІЛАДЕЛЬФІЇ: UNITED UKRAINIAN AMERICAN RELIEF COMMITTEE, P. O. BOX 1661, PHILADELPHIA 5, Pa.

Вшануймо 40-ві роковини відродження збройних сил України

ВІДОЗВА ДО УКРАЇНСЬКОГО ГРОМАДЯНСТВА В АМЕРИЦІ

Весною 1917 року, при активній участі українських вояків і моряків в перших революційних подіях у Петрограді і Кронштаді, впала царська влада в Росії і настала була весна для українського народу. Він гарячково почав скидати окови, накладені на нього впродовж сторіч, від злощасного Переяславського договору, та організувати власне національно-державне життя. Здоровий інстинкт і державно - творчий розум продиктували українцям зараз у перших тижнях революційного здвигу розпочати заходи за організування рідної армії.

Вже 29 березня 1917 року постав в Києві Український Військовий Клюб ім. Гетьмана П. Полуботка, який поклав собі за ціль приступити до „негайної організації власної національної армії, як могутньої своєї мілітарної сили, без якої не можна й подумати про здобуття повної волі України". Покликано до життя окремий Український Військовий Організаційний Комітет, 1 травня 1917 сформувався Український Козачий ім. Гетьмана Богдана Хмельницького Полк, а 18 травня відбувся Перший Всеукраїнський Військовий З'їзд. Він покликав до життя Український Гераральний Військовий Комітет, який незабаром перетворився в Генеральний Секретаріят Військових Справ, пізніше Військове Міністерство Укр. Народ. Республіки По всій Україні йшов рух за творення самостійного українського війська з власними старшинами, підпорядкованого українській державній владі. Коли внаслідку ворожого і злобного наставлення так званого демократичного правління за Тимчасового Уряду в Росії не можна було перевести плянованої українізації військових з'єднань з українським вояцтвом на тодішньому фронті, приступлено самостійно до творення Акраїнської Армії. Найпламеннішим трибуном самостійної української збройної сили і збройної боротьби за самостійність України був Симон Петлюра, пізніший Головний Отаман Військ УНР.

Історія цього новітнього українського війська повна найбільш великих і найсумніших моментів. Молода Українська Армія, мусіла боротися проти біло-московських реакційних армій, підтримуваних західніми альянтами, і проти червоних московських орд, і проти польського наступу. В цій своїй боротьбі проти імперіялістів з усіх сторін — Українська Армія не дістала найменшої допомоги від тодішніх керівних потуг світу. Вона мусіла теж щойно своєю кров'ю спаювати і гартувати духа українського народу, прокиненого революцією із довгого сну. Не всилі була оборонити відроджену українську державу молода Українська Армія проти загарбницьких ворогів з усіх сторін, при кволій ще державницькій свідомості мас, затруюваних ворожою демагогією.

Однак Українська Армія не згинула. Вона лишила по собі заповіт збройної боротьби за українську державність, заповіт, який знаходив послух і втілення у повстанських зривах, у різних пізніших військових формаціях на всіх землях Соборної України, у підпільному русі спротиву. Українська Армія залишилась живою в думках і серцях не тільки її ще живучих — вже нечисленних — учасників, колишніх українських вояків, але й всієї української нації та тих її синів і доньок, які вийшли з України і поселились далеко від неї. Українські поселенці в далеких від України землях стали вже громадянами інших держав, але поклали собі за завдання — плекати традицію українського світлого минулого та присднювати святій українській справі приятелів у вільному світі.

І тому й ми, українська громада в З'єдинених Державах Америки, повинна урочисто відсвяткувати 40-ві роковини Української Армії. В порозумінні з Українським Конгресовим Комітетом закликаємо до творення скрізь, по всіх центрах скупчення українців в ЗДА, окремих Комітетів вшанування роковин відродження Збройних Сил України. Тому, що ідея Української Армії не знає партій, ані обласного походження українців, ані їх релігійного віровання, а знає тільки збройну боротьбу проти ворогів української волі, то й ці Комітети повинні охоплювати громадян українського роду без уваги на партійно - політичний поділ чи віровизнання. Кожна громада хай вшановує роковини відродження Української волі, то й ці Комітети повинні охоплювати громадян українського роду без уваги на партійно - політичний поділ чи віровизнання. Кожна громада хай вшановує роковини відродження Української Збройної Сили на службі української державної ідеї, як уважає за відповідне. Хай тільки всім присвічують при цьому такі цілі:

віддати поклін тіням поляглих борців за волю України;

відсвіжити світлий спомин українського збройного визвольницького зриву в одних, та познайомити з тими часами інших, молодших, які не пам'ятають тих часів;

використати це наше свято для інформаційних цілей, щоб познайомити американський світ про першу в історії війну з московськими большевиками, що її вела Україна, познайомити американський світ з тими ідеалами, за які свою кров лила Українська Армія.

Головна Управа Об'єднання Бувших Вояків Українців в Америці:

Д-р Володимир Ґалан — президент, д-р Іван Козак, Іван Поритко, Валентин Сім'янцев — заступники президента. Дмитро Гонта — головний секретар, Йоахим Вишневецький — головний скарбник. Михайло Савчин, Микола Прасіцький, Микола Вайда, Богдан Кандюк, Ярослав Штойко — члени.

З ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

Гемтремк, Міш.

Дар на Американський Музей Імігрfavії

Українська участь у творенні Американського Музею Іміграції належить до одного з найважливіших потягнень нашого проводу, бо дозволяє нам своїми датками причинитися до здвигнення справжньої Національної Святині цілої Америки, щоб таким чином зафіксувати та доказати цілому світові і участь нашого народу в американському житті.

На цю шляхетну ціль Відділ УККА в Гемтремк вирішив зібрати фонди, щоб дати можливість місцевим громадянам причинитися до будови великого діла і закріпити й українське ім'я серед всіх інших національних груп цієї країни. Створено Діловий Комітет при Відділі УККА для придбання фондів на Музей Іміграції. Акція заздалегідь вказувала на поважні успіхи, бо її очолив визначний громадський діяч д-р О. Марітчак, якого одноголосно вибрано на голову Ділового Комітету, секретарем став інж. Іван Панчак,, голова місцевого Відділу УККА, а скарбником В. Тустанівський. На члена Комітету вибрано пані В. Галеженко від жіночих організацій.

Діловий Комітет розгорнув велику роботу в підготовці прилюдної збірки на терені міста. Треба було в цій справі звернутись до посадника міста та міської ради. Цю справу повів д-р О. Марітчак та виєднав письмову згоду на прилюдну збірку, затверджену міською, а мейор міста Гемтремк, п. Альберт Жак, видав з цієї нагоди відповідну проклямацію, проголошуючи дні 22, 23 і 24 березня днями збірки на Американський Музей Іміграції. В проклямації мейор закликав всіх громадян та місцевих підприємців складати щедрі датки на руки Комітету. Проклямацію цю помістив на своїх сторінках місцевий тижневик „Ситизен", додавши також і особисте звернення д-ра О. Марітчака про значення цієї акції.

Діловий Комітет звернувся до всіх місцевих організацій з просьбою технічної допомоги при переведенні збірки. На жаль, в акцію переведення збірки включилося дуже мале число організацій, Все ж таки при допомозі і тих кількох організацій акція увінчалася поважним успіхом. бо принесла $385.50, які переслано на адресу Українського Ділового Комітету для Американського Музею Іміграції в Ню Йорку.

Активну участь в переведенні збірки взяли: 1. Союз Українок Америки, Відділ 63 (пані Стельмах, Галеженко, Макух, Влашкевич, Скаськів, Середюк, Княгиницька, Гайда, Федишин, Легета); 2. Союз Українок Америки, Відділ 5 (пані Сосновська, Цісарук, Ґулавська); 3. Союз Українок Америки, Відділ 26 (пані Бережанська, Андруєів); 4. Золотий Хрест (пані Зубальська); 5. Осередок СУМА „Орлик" (п. п. Фіцай, Репета, Лось, Михайлів, Дериш, Заблоцький); 6. Т-во „Черник" (п. Брездень); 7. Члени Управи і прихильники УККА (п. Годів, п. п. Галеженко, Скаськів, Ромах, Качмар, Іванюсь);

Також і місцевий парох о. д-р Кнап поінформував вірних про заплянована збірку та закликав складати свої пожертви. Належить згадати і про місцеві українські радіопрограми п.п. З. Тарнавського і М. Шустакевича, які в великій мірі і то зовсім безкоштовно причинилися до популяризації згаданої акції.

Крім самого матеріяльного успіху належить згадати і про великий моральний успіх з проведеної акції, який треба зарахувати не лише на рахунок місцевого Відділу УККА, але на рахунок всього українського громадянства, яке він репрезентує. За справу переведення цієї акції взявся Український Конгресовий Комітет, якого представники ходили три дні по рухливих вулицях міста з відзнаками АМІ та пушками. І це причинилось до замаркування українського імені в пам'яті місцевого населення. Українська група запрезентувала себе і перед місцевою адміністрацією міста. До цього роду акція — це перша в історії цього міста.

В. Т.

ВІСТІ З УКРАЇНИ

(За совєтською пресою і радіом)

НОВА МЕДАЛЯ ДЛЯ МОЛОДІ

Щоб заохотити юнаків і дівчат виконувати й перевиконувати виробничі пляни на фабриках і в копальнях, центральний комітет комсомолу встановив для тих із них, які проявляють „творче ставлення до праці", бляшану медалю — нагрудну відзнаку під назвою „Молодому передовикові виробництва" (напис на ній — в російській мові). Цією медалею нагороджується лише за рішенням центрального комітету комсомолу в Москві на подання центральних комітетів комсомолу союзних республік, які самі цього права не мають.

НА ВИСТАВЦІ І . . . В КРАМНИЦЯХ

Недавно в м. Станиславові влаштовано було виставку товарів масового споживання. Організатори цієї виставки мали на увазі показати „трудящим", як краще використовувати місцеві сирівці. Особливий інтерес станиславівців викликали стенди з харчовими товарами. Широкий їх вибір показав Галицький районовий харчопромкомбінат. Зокрема, він виставив вуджені дністровські карасі, линки, коропи, щупаки, а також мариновані гриби й помідори. Солотвинський райхарчопромкомбінат широким показом представив квашені помідори, різні ковбасні вироби. Королівська броварня показала нові сорти свого пива, а Станиславівський міський промкомбінат — вина з овочево-ягідних соків і мармелядн. Кореспондент „Радянської України", який про це пише, зазначає: „Виставка довела наочно, що в області є великі невикористані резерви, що тут можна вдосталь і в широкому асортименті виготовляти харчові вироби". Але репортаж свій закінчує він дослівно так: „Жаль тільки, що в крамницях, у продажу всіх цих харчових товарів ще дуже мало . . ."

ТРЕТЯ СЕСІЯ ВЕРХОВНОГО СОВЄТУ УКРАЇНСЬКОЇ ССР

15-го березня закінчилась третя сесія Верховного Совєту Української ССР. Відбулась вона, як повідомляє совєтська преса, — „в умовах величезного піднесення активности трудящих" і, як звичайно, „одноголосно" затвердила все що подане їй було на затвердження з партійного секретаріяту. Сесія затвердила, зокрема, „народно - господарський плян" України на 1957 рік, який передбачає дальший переважний розвиток важкої індустрії з особливим натиском на такі галузі промислу, як вугільна, металюргійна та будівельних матеріялів. У пляні 1957 року величезні завдання поставлено перед „трудівниками сільського господарства" і зазначено, що дотеперішні темпи зростання рільничо продукції „не можна визнати за достатні". Також вказано що „попит населення на продукти тваринництва, зокрема м'ясо, яйця, та вовну, а також потреби промисловости на сировину задовольняються недосить". Верховний Совєт прийняв бюджет Української ССР на цей рік по прибутках в сумі 43,963,726 тисяч рублів, а по видатках в сумі 43,963,743 тис. рублів. На сесії підкреслювалось, що „у нас ще є ряд міністерств і багато підприємств, які працюють постарому, дуже повільно перебудовують свою роботу відповідно до вимог партії, не виконують плянів і випускають часто таку продукцію, що ніяк не відповідає запитам нашого народу". Верховний Совєт затвердив зміни Конституції УССР про передачу до відання Української ССР законодавства про судоустрій і судочинство, цивільного і кримінального законодавства та питань адміністративно - територіяльного устрою.

ПОКЛАДИ БУРШТИНУ НА УКРАЇНІ

Як повідомляє часопис „Червоний Прапор", що виходить у Рівному, дедалі частіше знаходять геологічні експедиції і поодинокі особи у вододілі рік Горині та Случа, поблизу Дубровиці, Клесова і Острова, поклади бурштину. Це — стверджують вони — чудові зразки бурштину, з якого можна виготовляти найрізноманітніші оздоби.

ЗМАГАННЯ З ЛЕГКОЇ АТЛЕТИКИ

У Львові закінчились республіканські змагання з легкої атлетики. Переможцем у штовханні ядра (15 м. 63 см.) і метанні списа (72 м. 32 см.) вийшов майстер спорту В. Цибуленко. В забігу на 5,000 метрів першим на фініш прибув молодий легкоатлет Л. Мисик (Суми). Найкращий вислід у п'ятибор'і показав киянин В. Шабленко. Поєдинок між найсильнішими в країні стрибунами з жердиною закінчився на користь чемпіона СССР львов'янина В. Чорнобая. Він осягнув висоту 4 м. 2 см. Рекордсмен країни киянин П. Денисенко програв переможцеві 10 см. Дружинову нагороду седер дружин першої групи знову завоювали легкоатлети Києва. За ними — представники Львівської і Одеської областей. Незадовільно виступали збірні дружини Чернівецької і Станиславівської областей. Якщо дружина Вінницької области, що зайняла перше місце в другій групі, мала 20,880 точок, то спортовці Чернівецької области мали тільки 4,217, а Станиславівської — 3,3311.

„Гамбурґер Абендблят" про писанки п. Славки Сурмач із Ню Йорку

Ню Йорк. — Вечірний щоденник „Гамбурґер Абендблят" із 14-го квітня цього року приніс новинку про те, як панна Славка Сурмач із Ню Йорку пише великодні писанки. Кореспондентка цього часопису д-р Матілде Келер відвідала студію панни Славки Сурмач при 11-ій вулиці Схід і запізналася з мистецтвом писання українських великодніх писанок. Панна Сурмачівна виясніла їй, як пишеться писанки та пояснила німецькій кореспондентці символи, які находяться на українських писанках. В новинці згадується і про те, що панна Славця минулого року відвідала країну своїх батьків і в київських музеях вивчала стародавні зразки українських писанок. В новинці згадується про батька панни Славці пана Мирона Сурмача, який є власником відомої книгарні „Сурма" при Східній 7-ій вулиці в Ню Йорку.

Дещо про посадника Елмайра Гайтс Ч. Л. Боверса

20-го березня цього року на посадника села Елмайра Гайтс вибрано пана Чарлза Л. Боверса. Цікаве в цій справі це те, що Чарлз Боверс є демократом, який вперше переміг при виборах в цій місцевості, хоч зареєстрованих республіканських виборців було на два і пів раза більше. Населення цієї місцевости майже в половині складається з громадян українського походження, і всі вони голосували на Боверса. Цікаве тут ще й те, що пан Боверс належить до української католицької церкви св. Николая в Еймайра Гайст, Н. Й., бо в 1928 році одружився з українкою Катериною Силивач і прийняв її звичаї та віру. Посадник Боверс заявив, що буде працювати в порозумінні з обома партіями, бо він „любить двопартійну систему".

Вступайте в члени Українського Народного Союзу!

НАЦІЯ В РОЗДОРІ

(Закінчення зі стор. 2-ої)

земних багатств потрібні капітали. У Франції вважають, що Сагара має лишитися її доменою, отже не треба допускати американських чи інших інвестицій у нафтову промисловість в Сагарі: краще дати можливість чужому капіталові діяти в самій Франції. Альжир уважається найвигіднішим шляхом до Сагари.

Альжир поставив перед Францією проблеми політичні, національні, господарські і моральні заразом. Ці проблеми роздирають майже всі партії Французької республіки, навіть комуністів, хоч комуністична лінія йде за вказівками Москви: „Самоозначення аж до відокремлення". Ясна річ, коли б у Франції діяв комуністичний уряд, то він би мав своїх поплентачів-альжирських комуністів, надав би їм всі міністерські титули (як Москва дає титули всяким Кириченкам в Україні), але всі рішення приходили б з Парижу, і кожний альжирець, який домагається свободи, був би проголошений „буржуазним націоналістом".

Може тому комуністи у Франції мало протестують проти війни в Альжирі, маючи „задню думку": в разі переходу влади в їхні руки, комуністичний уряд Франції мав би таку цінну колонію як Альжир, і не довелося б Альжира „возз'єднувати", як це мусіла робити Москва з балтійськими країнами.

Альжирська проблема викликала велике тертя в урядовій Соціялістичній партії. Цими днями стався розлам на з'їзді Студентської Організації Франції. Професори університетів залишають навчання, протестуючи проти метод колективної відповідальности, уживаних в Альжирі (Капітан, Переґа і ін.). Генерал Булляд'єр, що воював в Альжирі, склав протест у листі до міністра війни, і його вислано на три місяці до тюрми в Центральній Африці. В таких поширених ліберальних часописах, як „Монд" і „Експрес" (Париж) повно листів у справі Альжиру.

Альжирська проблема виступає також у політичному житті французької столиці. В Альжирі діють дві групи партизанів, і їх провідники живуть у незгоді (конкуренція). Це приводить до збройних сутичок між альжирцями, що живуть у Франції. Преса приносить майже щодня імена убитих і поранених альжирців, які найчастіше ведуть цю „громадянську війну" в ресторанах, де власниками є альжирці. Тому не радять заходити в Парижі до альжирських ресторанів, щоб не попасти в баталію . . .

П. А.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

ШИКАГО, ІЛЛ. — Б-во св. Юрія, Відд. 379 повідомляє своїх членів, що місячні збори відбудуться в неділю 12-го травня, в Союзовій залі 845 N. Western Ave., о год. 12:30 впол. Проситься прийти і виповнити свої залеглості. — А. Зборик, предс.; І. Малюк, кас.; М. Семків, секр

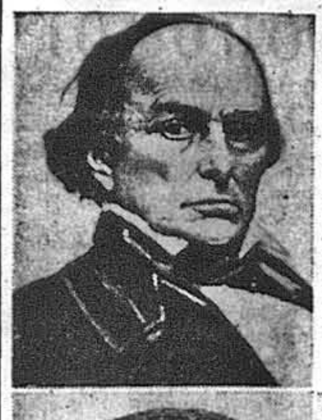
ПАЛМЕРТОН, Па. — Б-во св. о. Николая, Відд. 369 повідомляє, що місячні збори відбудуться в неділю 12-го травня, о год. 4-ій по пол., в церковній залі. Проситься заплатити місячні вкладки. — Управа.

ФИЛАДЕЛФІЯ, Па. — Т-во „Мир". Відд. 324, повідомляє членів, що звичайні місячні зоби відбудуться, дня 11-го травня ц. р., о год. 7-ій ввечері. Проситься всіх членів прибути і вирівняти залеглі членські вкладки. — А. Горохівський, предс.; І. Струк, секр.

КЛІВЛЕНД, О. — Збори Т-ва Сокіл, Відд. 336 відбудуться в неділю 12-го травня, о год. 1-ій по пол. Просимо всіх прийти вирівняти свої вкладки, привести своїх знайомих, щоб вписати до УНСоюзу і Т-ва Сокіл. — Г. Степанек, предс.; Г. Кисіль, секр. фін.; Т. Кальмук, рек.

Купуйте в підприємствах, що оголошуються в „Свободі"!

„НАЙВИДАТНІШІ СЕНАТОРИ МИНУЛОГО"

П'ять видатних американських сенаторів, що їх портрети будуть вивішені в Залі Слави Сенату у Вашингтоні: Деніел Вебстер з Массачузетс (ліворуч), Джан С. Колгавн із Савт Каролайни (середина, ліворуч), Генрі Клей з Кентоку (середина, праворуч), Роберт А. Тефт з Огайо (внизу, ліворуч) і Роберт М. Фолетт з Висkансину (внизу, праворуч).

6 залізничих ліній підвищили ціну за їзду

Вашингтон. — Міжстейтова Торговельна Комісія 3-го травня дозволила 6-ом залізничим компаніям підвищити на 15 відсотків ціну за квитки першої кляси (спальні вози). 9-го січня цього року ті самі компанії підвищили були ціну за їзду за ті самі вози на 5 відсотків, і тепер це вже буде 20-відсоткове підвищення цін на цих залізницях в цьому році. Одночасно комісія затвердила 5-відсоткове підвищення ціни за їзду в звичайних залізничих возах, яке 9-го січня було дозволене тільки тимчасово. Підвищення ціни на квитки відноситься до таких залізниць: Ню Йорк Сентрал, Пенсилвенія, Норфолк енд Вестерн, Питсбурґ енд Лейк Ірі, Пенсилвенія енд Редінґ Сішорн і Чізпік енд Огайо. За одну милю їзди в звичайному возі платитиметься 3.721 цента, а в возах першої кляси 5.67 цента. Підвищення обов'язує 5 днів після проголошення.

Американська армія матиме нові рушниці

Вашингтон. — Команда армії повідомляє, що вона прийняла для вояків нові рушниці типу Т-44, і що до 1960 року всі вояки будуть ними користуватися, закинувши дотеперішні 4 типи крісів. Секретар армії В. М. Брокер заявив, що рушниці Т-44 кращі за бельгійський модель ФН, бо вони є на один фунт легші, і їх легше масово продукувати. Рушниці Т-44 важать тільки 8,7 фунтів. Вони є або вповні автоматичні, або напівавтоматичні і на одну мінуту можуть вистрелювати 700 набоїв, які зможуть пробити сталевий шолом на віддаль 1,200 ярдів. Ці набої — це стандартна амуніція для всіх европейських держав, які є членами Північно-Атлянтійського Порозуміння (НАТО). Одна рушниця має коштувати коло 90 долярів. Ці нові рушниці випродукувала фабрика зброї в Спрінґфілді, Массачузетс. — Державний департамент повідомляє, що ЗДА мають 8-цалеві атомові артилерійні набої та потрібні для них важкі гавбиці. Ті гавбиці має вже один батальйон корпусу морської піхоти, який знаходиться на одному з кораблів Шостої фльоти, яка відплила на Середній Схід.

Нова алярмова протилетунська система вже діє

Вашингтон. — Заступник адміністратора Протилетунської Оборони Луїс Беррі повідомляє, що від 1-го травня працює нова алярмова система, яка впродовж однієї мінути зможе повідомити 200 алярмових станиць, розміщених в цілій країні. Кожна з цих станиць має безпосереднє получення з Командою Протилетунської Оборони в Колорадо Спрінґс, Колорадо. З кожної станиці (в стейті Ню Йорк таких станиць є 15) можна безпосередньо повідомити про загрозу ворожого налету всі сусідні повіти, бо телефонічна сітка, яка обслуговує Команду Протилетунської Оборони, є довга на 28,000 миль. П'ять років тому на повідомлення про ворожий налет всіх місцевостей цієї країни треба було 20 мінут, минулого року 8 мінут, а тепер це можна зробити впродовж однієї мінути. В Нюйорському стейті на повідомлення всіх станиць треба було три чверті однієї мінути. Командант Протилетунської Оборони генерал Ірлі Партрідж заявив, що ця „нова алярмова сітка є великим кроком вперед до оборони цієї країни".

Короткі Вістки

● **Самі ес-Сольг**, прем'єр Ливану, мов гостру атаку серця. До ливанської столиці Бейруту прибув лікар през. Айзенгавера проф. Павл Даллі Вайт, один з найкращих у світі спеціялістів серцевих недуг. Самі ес-Сольг — приятель Америки, а Ливан — одна з арабських держав, що стоять на позиціях Заходу.

● **У Бірмі** ватага комуністичних партизанів наскочила на село за 120 миль від столиці країни, Раґуну, під час ярмарку. Комуністи вбили 4 поліціянтів і 7 цивільних осіб, пограбувавши багатьох приявних на ярмарку і забрали з собою як закладників, 15 акторів і акторок, що давали театральну виставу.

● **Англійські** професійні спілки перестерігають робітників проти „диких страйків". Керівники робітничого руху в Англії стривожені занепадом дисципліни та анархічними настроями серед робітництва. Впродовж останніх 15-х місяців у фабриках автомобілів Бріґґс Мотор, що є філією Форда, різні незорганізовані гурти робітників 26 разів самочинно припиняли працю.

● **Айзенгавер** купив у 7-річної Кетті Целлер першу квітку червоного маку, започаткувавши цим збірку 1957 року на добродійні цілі Американського Леґіону.

● **Джордж Веллер**, американський журналіст, представник „Шикаґо Дейлі Ньюз", просидів 30 годин у східньо-німецькій в'язниці, арештований під час подорожі автом з Західнього Берліну до Польщі. Його арештували за „затаєння" чужої валюти: він пред'явив комуно-німецькій митній сторожі $560, що їх мав готівкою і чеками, але забув показати дрібні польські й австрійські монети. Йому відібрали фотоапарат і всі папери, які потім тільки частинно вернули.

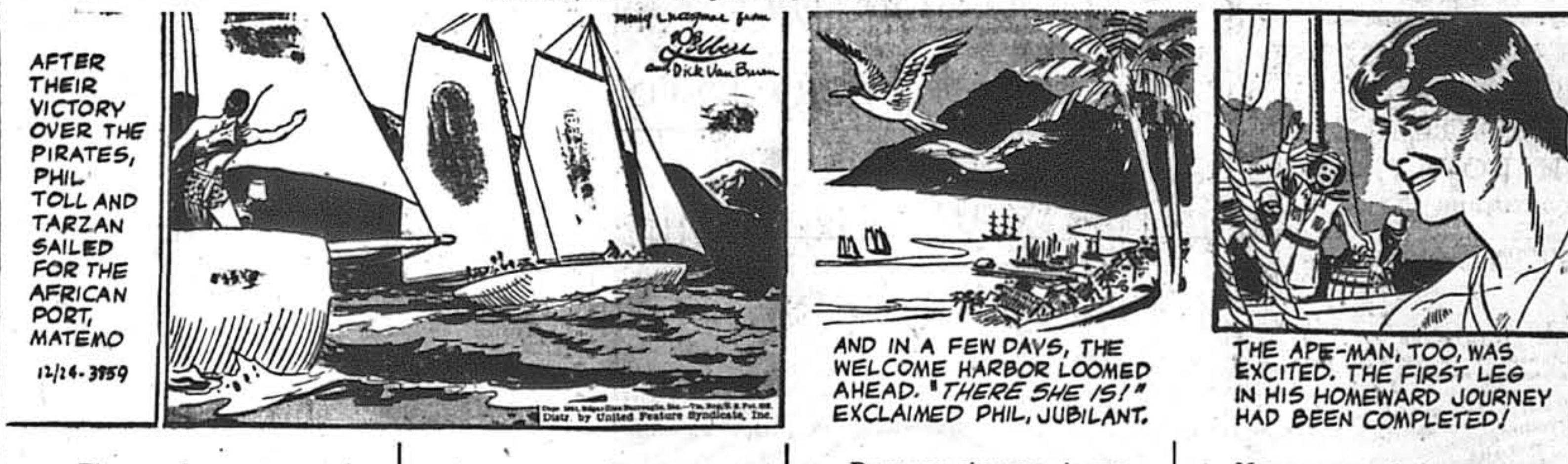
Ставайте членами Українського Народного Союзу, в тим самим і співвласниками 18-ти мільйонового майна організації!

КУПУЙТЕ В ПІДПРИЄМСТВАХ, ЩО ОГОЛОШУЮТЬСЯ В „СВОБОДІ"

Посмертна Згадка

ОНУФРИЙ ЛЕСНЯК, довголітній член Б-ва св. Петра і Павла, Відд. 57 УНСоюзу в Коголз, Н. Й., помер 16-го квітня 1957 р., проживши 63 роки. Покійний приїхав до Америки 1912 р. Багато працював для Б-ва і Відділу, громади та парафії. Він теж щиро жертвував на добрі цілі. Полишив в смутку дружину Марію, сина Мирона, доньку Славку і четверо внуків. Урочистий похорон відбувся 18-го квітня з пох. заведення до укр. кат. церкви св. Петра і Павла, при участі Родини, Знайомих і Членів Б-ва та Відділу, на цвинтар св. Петра і Павла в Коголз, Н. Й.

ТАРЗАН, ч. 3859. Мирний перепочинок.

Після своєї перемоги над піратами Філ Толл і Тарзан відплили до африканського порту Матемо.

Впродовж кількох днів привітно маячив попереду жаданий порт. — Ось там він! — вигукнув тріюмфуючий Філ.

Мавполюдина була зворушена. Перший крок у подорожі додому був доконаний.